SPORTIVII ROMÂNI SE PREGĂTESC INTENS PENTRU OLIMPIADĂ

Au mai rămas mai puțin de 100 de zile pînă la cea mai mare competiție sportivă a anului, Jocurile Olimpice de vară de la Montreal. Ca și campionii și recordmanii din întreaga lume, sportivii români continuă să se pregătească cu multă rîvnă, să-și încerce forțele în diverse dispute pentru a-și testa potențialul și a putea aduce unele retușuri înaintea startului olimpic. Astfel, handbaliștii, gimnastele, scrimerii, luptătorii, trăgătorii, boxerii, halterofilii, pentatloniștii au și fost supuși unor prime verificări. În curînd vor intra în competiții și caiaciștii, canoiștii, canotorii, poloiștii, atleții.

Pagina de astăzi este dedicată unor aspecte din pregătiri, aspirațiilor, șanselor de a fi prezenți la Montreal ale unor sportivi talentați, cu reale posibilități de a ne reprezenta la J.O.

La loturile de gimnastică

VALORIFICAREA ȘI MENȚINEREA FORMEI, O CERINȚĂ DE STRINGENTĂ ACTUALITATE

La ora cînd apar aceste rînduri echipele de gimnastică ale României se află în plin efort de pregătire în vederea Jocurilor Olimpice de la Montreal, fiind angrenate în noi confruntări internaționale. După cum se știe, în aceste zile se desfășoară în sala Dinamo meciurile bilaterale de gimnastică dintre reprezentativele, feminină și masculină, ale României și R.P.D. Coreene. Aceste întîlniri urmează altor numeroase și grele confruntări internaționale, **în cadrul cărora gimnastele țării noastre au evoluat în compania sportivelor din Anglia, Olanda, Canada, S.U.A., Bulgaria, R. F. Germania și Franța**, în timp ce **gimnaștii au avut ca adversari echipele Canadei și S.U.A.** — în timpul turneului întreprins pe continentul american — **iar apoi selecționatele Italiei, Spaniei și Franței.** Dacă avem în vedere faptul că, paralel cu meciurile între echipe reprezentative de țări, au avut loc și numeroase turnee internaționale cu participarea unor sportive și sportivi fruntași din țara noastră, avem o imagine destul de clară asupra bogatei activități competiționale căreia au trebuit să-i facă față componenții loturilor.

Fără îndoială, aspectul care se impune a fi relevat din capul locului este acela că concursurile au dat posibilitate antrenorilor să verifice, în condiții apropiate de cele în care se va concura la viitoarele Jocuri Olimpice, un număr mai mare de gimnaști și gimnaste. Ceea ce nu e deloc rău. Numai astfel se pot testa capacitatea fizică, tehnică și psihică a celor care vor fi selecționați pentru a ne reprezenta la greul examen din iulie. La feminin, de pildă, conducerea federației a încercat nu mai puțin de 12 gimnaste, atît cu programul impus, cît și cu cel liber ales. **Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Georgeta Gabor, Anca Grigoraș, Alina Goreac, Mariana Constantin, Marilena Neacșu** au făcut parte din echipa care a evoluat în Canada, S.U.A. și R. F. Germania, iar **Paula Ioan, Cristina Itu, Rodica Sabău, Iuliana Marcu** și **Luminița Milea** au concurat fie în Portugalia și Belgia, în cadrul unor întîlniri demonstrative, fie că au făcut parte din echipele țării noastre în meciurile cu Franța sau R.P.D. Coreeană. Antrenorul Bela Karoly apreciază că activitatea competițională reprezintă mijlocul cel mai adecvat de pregătire în vederea unor examene importante, marea majoritate a gimnastelor dovedind o adaptabilitate deplină la programul încărcat căruia au trebuit să-i facă față. Mai mult chiar, concursurile au omogenizat și conturat în cea mai mare parte formula de echipă care va fi aliniată la marea confruntare de la Montreal.

În ce privește lotul masculin, **Dan Grecu, Nicolae Oprescu, Mihai Borș, Ștefan Gall, Sorin Cepoi, Ion Checicheș** și **Liviu Mazilu** sînt cei mai îndreptățiți candidați pentru echipa olimpică, dar ultimele concursuri ne-au arătat că **Radu Branea, Gabriel Popescu, Gheorghe Păunescu** și **Gheorghe Neagu** pot aspira și ei cu șanse la selecție.

Ceea ce se impune pentru perioada următoare este ca, **folosind atît antrenamentele, cît și competițiile programate, să fie valorificată la maximum forma sportivă dobîndită de marea majoritate a componenților loturilor, o mare parte a timpului trebuind să fie afectat finisării maxime a exercițiilor, efectuării acelor corecturi care s-au impus ca strict necesare, repetării programului impus și liber ales pînă la realizarea acelui automatism care asigură precizia și încrederea sportivului în forțele sale.**

Federația de specialitate a luat toate măsurile ca loturilor reprezentative de gimnastică să li se asigure cele mai bune condiții de pregătire, astfel ca șansele cu care se pleacă la Montreal să fie valorificate la maximum de Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu, Alina Goreac, Dan Grecu, Mihai Borș, de toți ceilalți componenți ai loturilor României.

Constantin MACOVEI

CU CINE NE VOM PREZENTA LA TURNEUL DE BOX?

Pentru suporterii boxului nostru întrebarea cea mai arzătoare la ora actuală este : **cu cine ne vom prezenta la turneul olimpic de la Montreal?** Întrebarea este justificată, pentru că lotul cert se conturează destul de încet, iar pe de altă parte **crește dorința ca, de data aceasta, boxul românesc să redediteze performanța înaintașilor, care în 1956, la Melbourne, au obținut 4 medalii olimpice cu patru participanți !**

Începutul sezonului, cu cele cîteva turnee în străinătate și puține evoluții în țară, a permis observatorilor să schițeze **un prim lot de candidați** îndreptățiți la gloria olimpică. Acest grup se bazează pe calitățile excepționale ale unor tineri ca **Simion Cuțov** (cu virtuți atestate prin cele două titluri de campion european obținute la interval de doi ani) sau **Mircea Simon** (cu calități reale dar, deocamdată, mai puțin probate), precum și pe experiența unor încercați pugiliști (în vîrstă de 27—31 de ani) : **Constantin Gruescu, Gabriel Pometcu, Calistrat Cuțov, Victor Zilberman** sau **Alec Năstac.**

Dar nici „harurile tinereții", nici „rutina veteranului" nu sînt îndestulătoare pentru a decide că un boxer este **„bun pentru Olimpiadă".** Chiar și cei amintiți mai sus **trebuie să-și continue cu rîvnă pregătirile și să treacă cu bine testele stabilite de specialiști.** Să dăm doar două exemple. Nu este suficient să-l creditățm pe **Mircea Simon** cu capacitatea de a întrece pe cei mai puternici boxeri de categorie grea din lume ; el trebuie să-și și dovedească posibilitățile în ring. Iată că la „Centura de aur" i se prezintă, nesperat, ocazia de a-l întîlni pe campionul olimpic și mondial Teofilo Stevenson și de a arăta nu neapărat că-l poate învinge, dar măcar că îi poate face față (ținînd seama de faptul că extraordinarul pugilist cubanez a ciștigat trei ediții ale turneului bucureștean aproape fără luptă !). În alt fel, **Gabriel Pometcu** trebuie și el să convingă de șansele de reușită ale tentativei sale de a reveni pe primul plan (după ce ani de zile specialiștii de pretutindeni l-au considerat printre cele mai bune „pene" ale lumii), după o pauză competițională destul de lungă. Să nu uităm că el are chiar în țară un concurent tenace, poate nu atît de dotat, dar care valorifică mai bine ceea ce știe, ca și atuurile vîrstei : **Gheorghe Ciochină ;** probabil că întîlnirea cu acesta, în ring, ne va edifica asupra valorii actuale a rapidistului.

Perimetrul lotului menționat mai sus nu este, firește, imuabil. Există și în afara lui candidați valabili, care nu așteaptă decît prilejul cel mai bun pentru a dovedi că merită încrederea selecționerilor. Iată, de pildă, cazul cu totul particular al lui **Aurel Dumitrescu.** În condițiile unei marcate penurii de „cocoși", fostul campion european din 1969, atît de inconsecvent în dragostea sa pentru box, se hotărăște brusc toamna trecută să revină și, spre surprinderea multora, reușește din plin, demonstrînd încă o bună parte din calitățile care i-au făcut faima. Dacă s-ar putea conta pe perseverența lui Aurel Dumitrescu, atunci am putea îmbogăți valoarea tehnică a lotului olimpic cu un „cocoș" redutabil.

Din ceea ce știm pînă acum, reiese că porțile lotului rămîn deschise pentru **Ibrahim Faredin** și **Vasile Didea.** Se vorbește de asemenea despre **Alexandru Turei, Remus Cozma, Teofil Ghinea, Niță Robu** (la ce categorie ?), **Ion Lungu, Carol Hajnal** sau **Costică Dafinoiu.** Dar operațiunile de selecție continuă și este evident că ultimul cuvînt revine tehnicienilor care, la încheierea turneului „Centura de aur", se vor întruni pentru a dezbate și a decide.

Victor BANCIULESCU

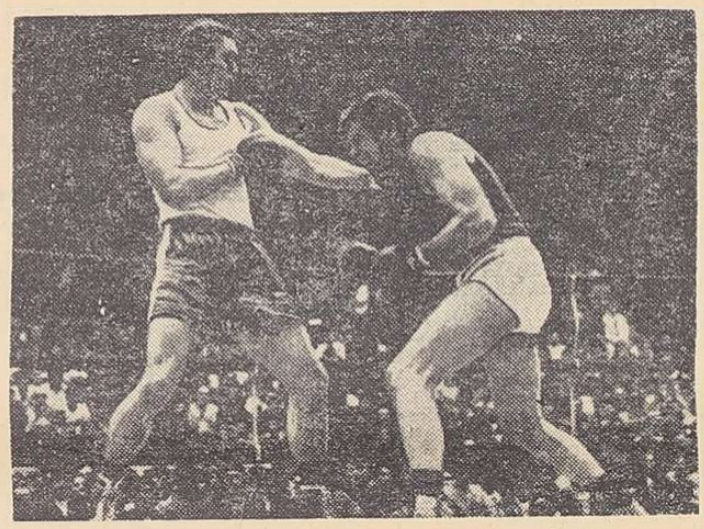

Directa de stînga l-a stopat și de această dată pe I. Giurcă, complet inofensiv în fața campionului Mircea Simon (în recentul meci de la Galați).
Foto : Dragoș NEAGU

ANTRENORUL VIOREL MANCIU:

„DORIM CA ȘI PUȘCAȘII SĂ OBȚINĂ PERFORMANȚE DE NIVEL MONDIAL"

Am adresat lui Viorel Manciu, antrenor al lotului olimpic de pușcă, întrebarea :

— Cum caracterizați stadiul actual de pregătire a lotului de care vă ocupați ?

— Primul concurs internațional al anului, cel de la Focșani, ne-a arătat, prin rezultate, atît lucrurile bune pe care le-am realizat, cît și — sau, mai ales — ceea ce ne-a mai rămas de făcut. Am reușit să închegăm o echipă. A fost o încercare mai dificilă, avînd în vedere apartenența la generații diferite a componenților lotului. Mai mult chiar, a trebuit să transformăm această realitate într-un avantaj. Adică să „organizăm" și să stimulăm o întrecere colegială între maturitatea și experiența celor cu mulți ani de tir, pe de o parte, și cei tineri, cu avîntul unei aprige dorințe de afirmare, pe de alta.

— Apropo de această rivalitate între generații. Ce ne puteți spune despre cele 600 de puncte ale lui Nicolae Rotaru, la 60 f culcat ?

— Rotaru este un sportiv fără vîrstă. Despre asemenea oameni nu se poate spune niciodată că „sînt terminați". Ceea ce l-a condus la rezultatul acesta cred că rezidă în adaptarea materialului de tragere, rezolvarea problemelor de vedere, el punîndu-și ochelari adecvați în chiar preziua concursului ; în fine, dorința sa acerbă de a demonstra că locul lui nu este în eșalonul al doilea valoric. În plus, faptul că anul trecut n-a realizat performanțe foarte mari și că n-a participat la multe concursuri l-a ambiționat și a creat premisa psihică a rezultatelor bune de anul acesta. Rotaru poate fi un component de bază al lotului olimpic.

— Aminteați la începutul discuției și de niște neîmpliniri...

— Într-adevăr, trebuie să ne preocupăm, în continuare, de sporirea rezistenței psihice de concurs. La antrenamente, rezultatele pușcașilor noștri sînt bune sau foarte bune, dar în condiții de întrecere, lucrurile se schimbă. Așa s-a petrecut și la Focșani, cînd seriile de cîte 100 de puncte au alternat cu altele, mai slabe sau foarte slabe. Pentru a elimina aceste neajunsuri, orientarea Federației noastre de tir este ca să participăm la concursuri tari și foarte tari, în care țintașii români să se confrunte cu cei mai valoroși dintre adversari. Vom cunoaște astfel potențialul real al fiecăruia dintre candidații la un loc în echipa pentru Montreal.

— Care sînt aceste întîlniri ?

— Concursul internațional de la Belgrad, între 8 și 14 aprilie ; Balcaniada, în Bulgaria, între 23 și 28 aprilie ; apoi, concursurile lunii mai : 3—6 mai (Cehoslovacia) și 15—16 mai (Franța). Întîlnirile de pregătire și selecție vor culmina cu Campionatele naționale individuale de la București (6—9 iunie). Așadar, o suită de întreceri menită — și, sperăm, adecvat alcătuită — să-i aducă pe pușcașii noștri în maximum de formă la vremea potrivită, în timpul Jocurilor Olimpice...

— Pînă acum, marile rezultate ale pușcașilor români — ne gîndim în primul rînd la Iosif Sîrbu — au fost obținute la poziția culcat...

— Trăgătorii noștri au calitățile și condițiile pentru a aborda cu mai multe pretenții și curaj și proba de 3 x 40 f, adică proba celor 3 poziții : culcat, genunchi și picioare. Valoarea școlii tirului românesc trebuie să se manifeste la toate probele olimpice. E adevărat că este foarte greu. Personal, am însă convingerea că pușcașii pot contribui în această măsură ca și pistolarii la ridicarea prestigiului sportiv al țării noastre. Cu alte cuvinte, rezultatele lor se pot ridica la nivelul valoric al performanțelor de răsunet mondial, obținute, mai ales, la proba de pistol viteză.

Radu TIMOFTE

SCRIMERII ÎN URMĂRIREA... CONSTANȚEI

Calendaristic s-a încheiat primul trimestru, pentru scrimă un sezon deosebit de încărcat cu competiții internaționale, un adevărat examen preolimpic. Să facem un bilanț al evoluției scrimerilor români.

Floretiștii intrînd primii pe planșe (luna ianuarie, la „Trofeul Martini", în capitala Franței) să le acordăm prioritatea. Nu însă și cele mai bune aprecieri, comportarea lor la Paris fiind sub baremul cu care ne-au obișnuit în trecut. Doar *Țiu* a ajuns în eliminările directe, unde a pierdut greu la francezul *Talvard* (cîștigătorul Trofeului Martini) clasîndu-se în final pe locul 5. A fost, dealtfel, singura poziție încurajatoare obținută de floreta masculină, întrucît la celelalte participări, indiferent dacă a fost vorba de proba pe echipe („Cupa Europei") sau de cea individuală („Adrien Rommel"), clasamentul a punctat comportarea mediocră (echipa campioană Steaua — locul 8—12, pierzînd în grupa preliminară în fața campioanei Angliei, cu 7—9 !), intrarea în anonimat a reprezentanților noștri *(Dinu, Niculescu, Ardeleanu, Kuki, Țiu* și *Petruș*). Aceștia au fost eliminați de adversari care, la rîndu-le, au fost departe valoric de principalii protagoniști ai concursului. *În asemenea condiții se pune întrebarea : bazîndu-ne, în continuare, doar pe mobilizarea recunoscută a lui Țiu și pe dorința de consacrare a lui Kuki* (recent, pe un promițător loc 3 la Budapesta, într-o companie prestigioasă), *floreta masculină poate trimite o echipă cu șanse reale la Montreal ?*

Indiferent de forma de moment a uneia sau alteia dintre componente, echipa feminină de floretă, avea o cotă valorică care îi permitea să se numere, de regulă, printre candidatele la podium. Iată de ce a surprins neplăcut clasarea pe ultimul loc la „Turneul celor 7 națiuni", chiar dacă cu echipa deplasată la Frankfurt pe Main *(Pașcu, Bartoș, Draga, Pricop, Crișu)* se urmărea verificarea unor trăgătoare în vederea conturării lotului olimpic. Eșecurile nescontate în fața primei reprezentative a R.F.G., Poloniei și Franței, ca și scorurile net defavorabile din partidele cu Ungaria și U.R.S.S. ne pun pe gînduri în ceea ce privește capacitatea floretiștelor mai tinere de a continua singure frumosul palmares al predecesoarelor. Satisfacției de a o avea pe *Ana Pascu* în două finale de mari competiții (Göppingen și „Martini") — ea ocupînd locul 3 la Torino (cu victorii la *Rejtö, Schwarzenberger* și *Palm*) și 5 la Göppingen — și de a putea consemna revenirea spectaculoasă a *Ilenei Jenei* (locul 9 la „Martini", imediat după campioana mondială *Ecaterina Stahl*), i se opune regretul că la orizont nu se întrevede marea concurență pentru un loc în formația României la J.O. *„Vechea gardă" nu are înlocuitoare de aceeași valoare.* Echipa campioană Steaua, în aceeași componență de ani de zile, *Pascu, Stahl, Jenei, Ardeleanu, Bartoș*, stă mărturie prin locul 3 obținut din nou la „Cupa Europei".

În ianuarie sabrerii au plecat la turneul de la Moscova cu mari speranțe, retezate brusc prin accidentarea lui *Irimiciuc*. Șoc accentuat și la „patrulaterul Santelli" de la București, mai ales în fața *„squadrei azzura"*, campioană olimpică și la „Turneul celor 7 națiuni" de la Bonn, unde au pierdut la Ungaria, Italia și Polonia. Revanșa pe care și-au luat-o la Hamburg asupra echipei R.F.G. și clasarea lui *Pop* pe locul 5 într-o companie redutabilă *(Maffei, M. A. Montano, Gedovary, Marot, Gerevitch)* a arătat capacitatea de refacere a lotului, pentru ca foarte recentul turneu varșovian Wolodjowski (la care și-a făcut reintrarea Irimiciuc) să indice o creștere de formă marcată prin revanșa asupra echipei Italiei și locul 3 în clasamentul pe echipe, în urma principalelor pretendente la titlul olimpic, U.R.S.S. și Ungaria.

„Una caldă, una rece", așa ar putea fi exprimată plastic comportarea spadasinilor din lotul reprezentativ în acest sezon. Presărați în clasamentul „Turneului Spreafico" *(Angelescu,* cel mai bine plasat — locul 8, Iorgu — locul 28 și Pongrat — locul 31), ca la „Cupa Monal" *Iorgu* (locul 8) și *Pongrat* (12) să se apropie de finaliști. După ce *Szabo* pierde la baraj cu vicecampionul mondial *Lukomski*, posibilitatea înscrierii unui succes de prestigiu (turneul de la Tallin), el nu se mai poate impune la București, la „Memorialul Mihail Savu", în fața unor spadasini fără cărți de vizită deosebite. Needificator, deci.

În pofida relativității care pare a guverna acest sezon preolimpic, mulți scrimeri cunoscuți avînd oscilații mari de la un concurs la altul (zarurile nu au fost încă aruncate !), sedimentările valorice încep abia să-și spună cuvîntul. În acest „fagure" al constanței trebuie să-și facă loc candidații români pentru Montreal, pentru că, deși mai sînt trei luni pînă la J.O., un concurs internațional nu este o loterie, iar o prezență într-o finală nu înseamnă un număr cîștigător sau perdant... Orice scuze pe această temă nu sînt decît manta de vreme rea !

Paul SLĂVESCU